

Đề bài

Trả cảnh dòng
sông chảy qua
làng em.

Bài làm 1

Quê hương – hai tiếng nghe sao thân thương chi lạ! Quê hương là nơi đã có nhiều kỷ niệm đẹp với chúng ta. Với mỗi người quê hương có thể là cánh đồng lúa trĩu bông, là con diều no gió bay cao trên bầu trời xanh thẳm... Còn quê hương của em là ngôi làng nhỏ với dòng sông hiền hòa uốn khúc quanh làng, đã gắn bó với em nhiều kỷ niệm đẹp thời thơ ấu.

Từ lúc còn bé, em đã thích sông (nhà em ở cạnh một con sông). Em thường ngồi ở bờ sông ôn bài, vẽ, có khi còn làm thơ nữa hoặc là ngắm sông. Quả thật dòng sông quê em đẹp lắm. Sáng sớm, em đi học ngang qua chiếc cầu bắc trên sông. Lúc ấy, dòng sông vẫn còn phủ một màn sương mỏng; im lìm trong giấc ngủ say. Khi em đi học về, sông gợn gợn, lăn tăn như chào em. Em mỉm cười: “Ừ, chào sông nhé!”. Vào những buổi trưa hè nắng gắt, cả xóm im lặng, chìm vào giấc ngủ trưa, để xua đi cái nóng oi ả của mùa hè, em nhảy ùm xuống sông, lặn ngụp trong làn nước mát, trong veo. Dòng sông nhấp nhô, vuột ve, chơi đùa cùng em. Bây giờ em đã bơi giỏi, thế mà nhớ lại lúc trước, buồn cười quá. Lần ấy, em chưa biết bơi, muốn tắm mà chẳng dám xuống nước, chỉ quanh quẩn trên bờ. Nào ngờ trượt chân, té nhào xuống nước. Thế là uống một bụng no nê. Còn giờ đây, đã có lúc bạn bè ví em như con rái cá. Mà có bơi giỏi thế mới có thể chơi đùa cùng sông chứ, phải không sông? Em chơi đùa thỏa thích, vớt lục bình cài lên mái tóc sũng nước. Bông hoa tím tím còn vương những giọt nước long lanh thật đẹp. Quà của sông dành cho em đấy!

Lúc hoàng hôn, khi vàng thái dương sắp khuất sau ngọn núi, dòng sông của em mang một màu đỏ sẫm, rất đẹp. Những đàn cá cũng vội vã trở về nhà, chúng bơi thật nhanh làm xao động cả mặt nước. Còn buổi tối, sông cũng thật là đẹp, nhất là vào các đêm trăng sáng. Trăng sáng ngời, tròn vành vạnh như một chiếc đĩa vàng, soi bóng xuống dòng sông. Còn dòng sông nhận được ánh sáng diu diu của trăng trở nên bàng bạc, lấp lánh. Gió thổi lồng lộng, mát mẻ vô cùng. Em ngồi đó, say mê ngắm dòng sông yêu dấu của em.

Dòng sông quê em đẹp như thế đấy. Các bạn có thích không? Riêng em, tuy giờ đã xa dòng sông thân yêu, sống ở chốn thành thị phồn hoa nhưng không bao giờ em quên được dòng sông. Đối với em, sông là một người bạn thân thương, dịu dàng chứ không lạnh lùng, kiêu sa. Sông luôn đem đến cho em niềm vui thích. Tối tối, hình ảnh “dòng sông bạc” lấp lánh dưới ánh trăng luôn vỗ về, đưa em vào giấc ngủ êm đềm.

Bài làm 2

Ai chẳng biết Việt Nam là xứ sở của những dòng sông. Hàng trăm, ngàn làng quê, hàng chục thị thành trên đất nước ta đều có dòng sông êm đềm chảy qua hay uốn quanh, tạo nên những cảnh sắc trữ tình, muôn màu muôn

vẻ. Làng Chu (thuộc huyện Từ, ngoại thành Hà Nội) nằm giữa hai dòng sông, một lớn, một nhỏ, như mẹ với con: sông Hà chảy qua phía tây bắc, sông Tuệ bắt nguồn từ sông Hà xuôi mãi phía tây nam. Người dân làng Chu, từ bao đời nay, vô cùng tự hào về những dòng sông trên quê hương yêu dấu.

Mùa nước lên, đứng trên bờ đê sông Hà nhìn xuống, lần nào tôi cũng có cảm giác rợn ngợp trước một dòng sông gọn sóng, mênh mông như biển, ngẫu đồ phù sa. Dòng nước cuộn cuộn, âm âm chảy qua chín trụ khổng lồ của Thăng Long, réo, xoáy như thác.

Bố tôi thường kể chuyện cũ cho anh em chúng tôi nghe. Giọng người trầm trầm, hào hùng mà xa vắng.

... Những năm chiến tranh chống Mỹ, quân, dân ta đều qua lại nơi bến phà Chu nổi tiếng. Con phà vững chắc, bệ vệ, đê sóng, từ từ snag bờ bắc đổ khách rồi lại nhận khách, xe, máy, súng, đạn... xuôi về bờ nam. Không ít lần vì quá nóng vội, không thể đợi phà, mấy anh em bộ đội liền ngồi đò sang sông. Chiếc thuyền đò chở khách qua sông cũng khá lớn, nặng nhọc rời bến, cố ngược một đường chéo lên phía thượng lưu đến hơn cây số, ấy thế mà sang đến bờ bên kia cũng phải mất tới gần tiếng đồng hồ. Từ hồi có cây cầu bê-tông vĩ đại nhất nước, mọi người không còn được hưởng cái thú ngồi thuyền, ngồi phà sang sông. Hình như trong lòng chúng ta đã mờ dần cái cảm giác mát lạnh, khi đón những tia nước, hạt nước sông bắn lên từ mũi phà, mạn thuyền...

Bến phà Chu mấy năm gần đây đã thành nơi tập kết cát, sỏi của các chủ thuyền buôn hợp đồng với tay thầu xây dựng.

Có chiều, cùng bố ngắm cảnh sông Hà, lũ trẻ nít chúng tôi lắng nghe ông giảng giải về sự thay đổi màu sắc của nước. Bố tôi khoan khoái nhìn mặt sông sóng gọn lăn tăn, nói chậm rãi:

– Các con biết điều thú vị này không? Màu nước sông Hà khác hẳn màu nước các sông khác ở ba miền. Mùa nước lên thì đỏ đậm, mùa nước cạn thì cũng vàng trong chứ không bao giờ xanh biếc như sông Hương, sông Lam, hay sông Cầu, sông Thương... Có lẽ vì thế mà nó mang tên sông Hà (Hồng Hà, sông nước màu đỏ hồng)? Nhưng còn các tên khác nữa: sông Cái, sông Mẹ, sông Nhị, Thao, Hoàng Giang... Cứ lớn thêm, học, đọc nhiều thêm sẽ biết, các con à!...

Mùa thu, mùa đông là mùa nước cạn. Sông Hà trở nên êm ả, dịu dàng. Bãi cát dài, cồn cát, gió bắc thổi lồng lộng, mù mịt. Đứng ở bờ kè đá ngoài cánh đình Chu nhìn xuôi, nhìn ngược, chỉ thấy tí tấp bãi ngô, khoai xanh biêng biếc chạy dài theo đôi bờ sông. Dây lò gạch, lò vôi dựng sát mép nước vẫn tỏa khói ngùn ngụt.

Bóng còn bỏ và người cày trên bãi bồi sao mà gầy và cao thế?

(Tô Hoài)

Đoàn xà lan chở than lặc lè như sắp chìm mà vẫn bình thản ngược lên hướng Trung Hà, Việt Trì, Phú Thọ. Thỉnh thoảng một chiếc canô của kiểm lâm hay công an xé sóng, vun vút truy tìm bọn buôn lậu đường sông.

Đoạn sông chảy qua làng tôi, cùng với việc nâng cấp mặt đường nhựa, gần đây bờ sông đã được xây kè bằng đá hộc, vững chắc, sạch sẽ. Chiều chiều, sớm sớm đã trở thành đoạn đường thể thao, thể dục, đoạn đường đi dạo, đi chơi rất thuận tiện của dân làng. Bọn trẻ con chúng tôi thích mang điều lên đê thả. Phóng con điều lên, được gió sông Hà hào phóng đón nhận. Điều gặp gió, bay dần lên cao, bay ra giữa dòng sông. Tiếng sáo bắt đầu vi vu. Đám trẻ héch mặt, ngược lên say sưa nhìn mãi cách điều giờ chỉ to bằng cái lá mít đứng im phăng phắc giữa trời cao.

Dòng sông gắn bó với tuổi thơ hồn nhiên, nghịch ngợm của chúng tôi, lũ trẻ con làng Chu. Tắm sông ngày hai bận sáng, chiều, đi câu buổi tối, đi vớt củi rêu mùa nước lên. Chú Ba tôi nhớ mãi lần chia tay cô bạn gái thân yêu để lên đường ra trận từng nòng nân nơi dốc Cầu Sa này. Thằng con đầu lòng của chú thím tôi cũng giống y bố, rất thích ra đê hay bãi sông để đá bóng.

Dòng sông! Oi dòng sông Hà, sông Tuệ đã gắn bó cả cuộc đời! Dòng sông quê hương ngàn năm chảy mãi...